

Velja v Ljubljani:

celo leto . . . K 56—
pol leta . . . " 28—
četrt leta . . . " 14—
en mesec . . . " 5—

Velja po pošti:

za celo leto naprej K 60—
za pol leta . . . " 30—
za četrt leta . . . " 15—
za en mesec . . . " 5-50

Jugoslaviji

Licijalna
bilja

Na pismene naročbe brez
pošiljave denarja se ne
moremo ozirati.

Naročniki naj pošiljajo
naročnino
po nakaznici.

Naj po po-
štu in si-
cer . . . 63 mm
širok prostor za enkrat
30 vin., za večkrat popust.

Uredništvo je na Starem trgu št. 19. Telefon
št. 360. Upravištvo je na Marjitem trgu
št. 8. Telefon št. 44.

Izhaja vsak dan zjutraj.
Posamezna številka velja 30 vinarjev.

Vprašanjem glede inseratov i. dr. se naj pri-
loži za odgovor dopisnica ali znamka. — Dopisi
naj se frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Wilson proti italijanskim zahtevam. — Odkrita nemška zarota v Mariboru. — Politična katastrofa na Madžarskem. — Jugoslovansko-italijanski spor.

Jugoslovani in Italija.

Konferenca italijanske socialistične delegacije z jugoslovanskimi emigranti v Petrogradu. — Uspeh konference in njene praktične posledice v sedanjem jugoslov.-italijanskem sporu.

Konec.

Že 30. maja se je nadaljevala konferenca in sicer v prisotnosti profesorja Masaryka. Razven Labriole so bili navzoči vsi prejšnji zastopniki.

Zakaj se Arturo Labriola ni udeležil drugega dela konference?

Labriola je že na prvi seji iztrošil vse argumente in dobil potrebno lekcijsko. Sicer pa je že na prvi seji zginil za nekoliko časa z izgovorom, da ga kliče neki ruski minister, vendar se je ob koncu seje zopet pojavil. Iz referata je natančno razvidna psihologična izprememba v argumentaciji italijanskih zastopnikov. Iz nadaljnjega referata pa se razvidi karakteristično ponašanje Masaryka.

Konferenca,

ki se je vršila 30. maja 1917 od 5—7 ure 30 minut v stanovanju prof. Masaryka, Morskaja ulica 13.

Prisotni:

1. Italijani: Raimondo, Cappa.
2. Jugoslovani: Petrovič, Stefančič, Nežić.
3. T. G. Masaryk.
4. L. Ligin.

Predmet: Nadaljevanje razprave.

Raimondo: Ravnokar smo se udeležili konference „izpolnitelnega komiteta sveta raboči (delavskih) in soldatskih deputatov“. Tam smo se prepričali, da je Rusija izpadla iz te vojne kot aktivna sila in da se bo z Avstrijo vojevala le potom pogajanj a nikakor ne več z orožjem. To prepričanje smo dobili na temelju izrečne izjave, ki nam je bila podana v omenjenem komitetu.

Masaryk: Avstrija je naš skupni in direktni sovražnik. Z ozirom na to bodi predmet razprave, ali je mogoče priti do sporazuma med Italijo in Jugoslavijo.

Raimondo ponavlja na kratko zahteve Italije glede Trsta itd., katere je bil na zadnji seji predložil Labriola, in jih argumentira istotako kot Labriola, samo nekoliko bolj ublaženo.

Stefančič: (predloži zemljevid dr. Zupaniča). Ne gre tu samo za vprašanje o Trstu nego tudi o zaledju, katero zahteva Italija. Tu gre sploh o sistemu italijanske politike, o sistemu zavojevanja Balkana in pri takem stanju stvari je vsak sporazum nemogoč. Ako dobi Italija teritorij, katerega zahteva, bi dobila s teritorijem slovensko irredento, kot zaledje pa sovražstvo vseh Jugoslovancev. To bi bila nesreča tako za nas kakor tudi za vas.

Nežić: Strategični razlogi ne vzdržijo najmanjše resne kritike. Najjačja in najbolj osigurana bo italijanska meja tedaj, ako ne bo šla po naši zemlji, ampak ako ostane tam, kjer je sedaj. S tem ne bo Italija ničesar izgubila razven, da bo par deset tisoč Italijanov živelo v Jugoslaviji. Toda tudi to de facto ne bo nikaka izguba ker bodo italijanske oaze v Jugoslaviji imele svojo avtonomijo. Italija bo s tem pridobila prijateljstvo Jugoslavije in dobre odnose z vsemi prednostmi, ki izvirajo iz takih odnosov, in katerih je na stotine, počenši od sklepanja trgovskih, obrtnih dogo-

vorov, izpeljave raznih finančnih operacij in celo do dogovora o zvezi.

Raimondo: Protestiram proti izraženemu mišljenju, da si hoče Italija osvojiti Balkan. Italija je hotea celo zvezo z balkanskimi državami proti Avstro-Ogrski. V ostalem moramo računati z dejstvom, da Avstrija še obstoji. Ako Velika Srbija že danes zahteva toliko, kaj bo šele zahtevala tedaj, ko ne bo več Avstrije. Očividno moramo računati z jugoslovansko nevarnostjo. Radi tega se porajajo v Italiji misli, da bi bilo treba okupirati vse ozemlje do Dinarskih Alp.

Ligin (ki drugače fungira kot tolmač, doda potem, ko je prevel Raimondove besede na ruski jezik, sledeče): Z ozirom na to, kako se stvari v Rusiji razvijajo, Jugoslovani najbrž ne bodo imeli od Rusije nikake koristi in pomoči.

Stefančič: K tej opazki gospoda urednika bi si dovolil omeniti samo to, da ima naš narod v sebi eno posebno in karakteristično črto, namreč, da se bori za svojo svobodo in samostojnost tudi takrat, ko od nikake strani ne vidi pomoči.

Realnosti, kakor si jo predstavlja g. Raimondo z ozirom na to, da Avstrija še obstoji, nikakor ne moremo sprejeti, ker bi nas to dovedlo do absurdnosti. Na ta način mi ne bi bili predstavitelji Jugoslovancev, s katerimi konfirirajo italijanski delegati, nego bili bi Avstrijci, s kojimi bi bila taka konferenca izključena. Kar se tiče nevarnosti takozvane „Velike Srbije“, o kateri je govoril g. Raimondo, je to prosta domišljija, ker Jugoslavija bo potrebovala 100 let, da se konsolidira na znotraj v nacionalnem, ekonomskem in finančnem oziru. Konečno pa nas izjavi g. Raimonda v smislu, da Italija nima nikakih zavojevalnih stremiljenj na Balkanu, veseli, toda izjavi je žal v protislovju s fakti. Vsaj je, ne

glede na vse ostalo, ravno najnovejši akt italijanske vlade o proglašenju protektorata nad Albanijo najbolj očividni kazalec za to, kam meri zunanja italijanska politika.

Raimondo in Cappa (enoglasno). Prosim vas, gospodje, ne spominjajte Albanije! — V Italiji je radi tega ministrska kriza, ker sta dva ministra socialista in en republikanec podala ostavko ravno vsled tega akta.

Stefančič nadaljuje: Kakor sem bil že omenil, Italijani, ki živijo na naši zemlji, niso avtohtoni element, nego priseljeni, kolonizirani. Kako se je ta proces vršil že od srednjega veka dalje na jugu, vidimo jasno po najnovejši kolonizaciji na severu, ki je namerjena na Beljak kot najsevernejši centrum. Toda čas uspešnega naseljevanja je minil, kajti danes naša mlada trgovina potiska i Nemce i Italijane iz naše zemlje.

Nežić: Meni se zdi, da je gosp. Raimondo z neko posebno tendenco omenil „Veliko Srbijo“. On je hotel reči: Glej, ona mala Srbija, kakšen apetit je dobila. Medtem pa danes ni več upanja „Velike Srbije“ nego gre za vsivaritev Jugoslavije, novega državnega telesa, za katero bo Srbija isto, kar je bi. Pijemont ze Italijo.

Raimondo: Minimum zahtev, s katerimi moremo stopiti pred naše stranke, je — Trst.

Cappa: Da, minimum je Trst.

Petrovič: Jaz, gospodje, smatram za najvažnejšo nalogo bodoče jugoslovanske države v področju mednarodnih odnosov, pravično ureditev meje in vseh drugih odnosov s sosedno Italijo. Radi tega smo z veseljem sprejeli misel, da se vrši konferenca tukajšnjih predstavitev jugoslovanskega javnega mnenja s predstavitelji italijanske demokracije v svrhu ventiliranja najvažnejših vprašanj, ki se tičejo interesov obeh nacij. Na

VLADIMIR LEVSTIK.

53. nadaljevanje.

Višnjeva repatica.

»Kaj ju je zadržalo?« je ponavljal zamolklo. »Pa ne da bi — grom in strela! Jacques je bil vendar zmerom oprezen fant, in tudi Hasan je vse prej ko neuren.«

Še preden je dogovoril, so se začeli koraki po stopnicah; trenotek nato je zapel vratni zvonec trikrat naglo zaporedoma. Grof se je zdržnil ter planil kvišku, kakor bi ga picila osa. V temni predsobi je komaj razločil postavi dveh mož, obloženih s kovčegi in drugo popotno robo; toda spoznal ju je po čustvu in po glasu prvih besed.

»Jacques!« je vzkliknil z globokim olajšanjem. »In ti, Hasan! Dobrodošla; bal sem se že za vaju... Stopita semkaj, da odločita.« Pokazal jima je kabinet in obrnil električni gumb.

Priselca sta bila očividno upehana od hoje in bremena; ko sta postavila vsak svoje reči na tla, se je zdelo, kakor bi rožljalo v kovčegih železje.

»Imata vse s seboj?« je vprašal grof s pomembnim naglasom; govorili so po francosko.

»Vse, nom d'un chien!« je zagodrnjal tisti Jacques, suhljat močic neopredeljive starosti s košatimi obrvmi in ostrimi ustnicami sredi gladko briatega obraza. »Vse kar se rabi pri avtomobilih in drugod; preklicano težko sva nosila, in preglavic je

bilo, da se niti povedati ne da. Pa kakšnih! Sedi, Hasan,« se je obrnil k črncu, »saj vidiš, da smo pri svojih ljudeh.« To rekši je padel brez vse služabniške spostljivosti v najlepši grofov naslanjač.

»Hasan biti jako zadovoljen,« je izjavil ogromni Senegalec s presrečnim rezanjem. »On zvesto služiti svojemu gospodarju.«

»Žejna sva, grof Beaupertuis von Künnigsbruch,« je dejal Jacques, pozorno mereč domačina. »Dajte nama kaj, da si omočiva grlo, preden začneva pripovedovati.«

Zamorec se je obliznil in cmoknil z usti, dočim je grof pokimal, vstal, odklenil omarico ter postavil na mizo steklenico konjaka s tremi kozarci, kakor bi stregel sebi enakim, ne pa šoferju in lakaju. Tudi krožnik z mrzlim prigrizkom se je našel; in potnika se nista dala prositi. Dobrih pet minut se ni slišalo drugega kakor mletje njunih zob, ki so ga prekinjali v odmerjenih presledkih dolgi, nasladni požirki. Gospodar je moral pač poznati svoje ljudi, da je čakal tako potrpežljivo, čeprav se je izražala napetost v sleherni žilici njegovega obraza. Ko je bil najhujši glad utolažen, je črnc iztegnil dolge noge pod mizo, privezal dužo z ostankom žgane pijače ter navihano pomežiknil grofu:

»Hasan prestati mnogo strahu; ali zdaj vse dobro, on biti spet brez skrbi.«

»Tako?« je vznemirjeno zategnil Beaupertuis von Künnigsbruch ter poletel z očesom od Hasana do šoferja. »Misli sem si nekaj takega.«

»Že v Parizu,« je rekel Jacques s svojo večno, pokojno suho besednostjo. »Pogrešajo vas. Razni gospodje so se zanimali za smer vašega potovanja.«

»Kakšen neki?«

»Takšni, ki jih ne vidite radi.«

»Haha!« Grof se je stresel od rezkega zaničljivega smeha. »Samo, da ni hujšega; upam da niso izvedeli mnogo.«

»Manj ko nič, je dejal šofer. »Ali najin vlak še ni bil prevozil desetih milj, ko sva zapazila zelo nevspešnega sopotnika. Stara izkušnja me uči, da pomenijo takšna obličja slabo vreme; in res sva v Lyonu komaj ušla nevihti. Naprej ni kazalo nazaj tudi ne; po velikem ovinku sva se zmazala v Marseille in preko Ženove v Trst.«

»Odtod zamuda!« je vzkliknil grof. »Nu, zahvalita Boga; v tem kraju nas ne bodo motili.«

»Meniš?« je zinil šofer zamišljeno.

Grof je poskočil na stolu in srepo zasadi oč v služabnika:

»Jacques, meni se zdi, da niste več trezni! Pomnite, s kom imate opravka.«

»Vem,« se je sključil šofer. »Vaša milost strelja dobro in bije še bolje. Zareklo se mi je, vaša milost ker se nisem vaju govoriti z vašo milostjo v ponižnem tonu; vaša milost naj oprostí in se zanese name kakor na samega sebe.«

(Dalje.)

zadnji konferenci so i predstavitelji italijanskega naroda i mi priznali princip narodnosti kot izhodno točko ureditve mej i ostalih odnošajev med Italijo in bodočo Jugoslavijo. Ta princip je pravilen in popularen, ker so ga v glavnem prisvojile vse demokracije zaveznških držav. Seveda dedukcije iz tega načela niso identične v očeh ene in druge skupine udeležencev konference. Samo po sebi se razume, da se pojavljajo težkoče pri apliciranju tega načela na ureditev državnih mej, ker so kraji, kjer živijo mešano Jugoslavlani in Italijani. Pri stremljenju zblizanja se ne smemo ne mi ne vi opirati danes na faktično merilo fizičnih sil, s kojimi Italija vsakakor v veliki meri razpolaga, nego vodilna misel pri tem našem postopanju mora bazirati na pravici in na moralnih silah, ki igrajo danes največjo ulogo, ker so jih priznale vse demokracije sveta. Pravica in princip narodnosti zahtevata tako ureditev mej med vami in nami, da ostane isto število Italijanov v Jugoslaviji kakor Jugoslavlani v Italiji. Pri tem se mora uvaževati, da niso vsi kraji enake važnosti za državo.

V ostalem pa upam, da bodo modri državniki dovedli v sklad interese italijanske in jugoslovanske nacije.

Raimondo: Gospodje, vse to, kar zahteva Italija, ji je obljubljeno že v zaveznškim dogovoru.

Nežić: Vojno so začele države računajoč izključno na svoje koristi. Danes ni več tako, danes se vojujemo za splošne humanitarne interese in ti bodo s svojo neomejenostjo provedli gotove korekture na že vstvarjenih dogovorih.*

Dr. Stefančić, I. r. Dr. Nežić, I. r.
Dr. Petrović, I. r.

Karakteristika konference je zelo značilna za mišljenje italijanskih socijalističnih voditeljev, ki tudi sedaj še propagirajo potrebo prijateljskega zblizanja med Italijo in Jugoslavijo.

Bila je huda borba med neoficijelnimi zastopniki dveh nacij za nacionalne principe — in ta borba se danes nadaljuje med celim jugoslovanskim narodom in Italijo. Iz referata je razvidno, kakšne zahteve so stavili Italijani proti nam v začetku in kakšne sredi kon-

* Tu je govor o londonskem paktu, katerega vsebina takrat še ni bila znana — vsaj jugoslovanskim zastopnikom ne. Mimgrede bodi omenjeno, da je stal na stališču londonskega pakta, katerega je podpisal za Rusijo še starorežimski Sazonov, celo P. N. Miljukov, znani sociolog in voditelj kadetske (konstitucionalno-demokratske) stranke. Ko se mu je naš sobesednik kot minister zunanjih zadev predstavil in mu izjavil stremljenje osvobodjenja in ujedinjenja vseh Jugoslavlani, je rekel Miljukov dobesedno: Da, Srbi že — menda i Hrvati, a Vi mislite, da tudi Slovenci? Kakor znano, govoril londonski pakt o povečanju Srbije, o italijanskem protektoratu na Hrvaškem, Slovence pa, ki niti omenjeni niso, so kratkoma razdelili med staro Avstrijo in Italijo. Op. ur.

ference, ko so odkrito govorili o požrešnosti Jugoslavlani in še posebej o jugoslovanski nevarnosti za Italijo. Ob koncu pa zahtevajo še samo Trst, ker so jim izpodleteli vsi argumenti razven londonskega pakta.

Efektivni uspeh te konference je bil, da so Italijani po svojem povratku v Rim začeli kolosalno propagando za simpatije in sporazum z Jugoslavlani. Labriola je govoril v tem smislu tudi v parlamentu, Cappa pa je izdal v imenu republikancev proklamacijo na ves italijanski narod. Vsled teh dogodkov se je prenesla jugoslovanska propaganda iz Londona v Rim in je Trumbić sklenil neki neoficijni sporazum s Torrijem.

Naši tedanji petrogradski protivniki pa se še danes borijo v Italiji za nas in delujejo na to, da vržejo sedanjio italijansko vlado.

Molbanje in stroga neutralnost Masaryka je torej tisto karakteristično obnašanje, katero ste omenili? Zdi se, da je sedanja oficijelna češka politika ravno tako karakteristična.

Masaryk je pristen Čeh. Govoril sem z njim že pred konferenco, na kateri pa smo dobili o njem vsi trije — Nežić, Petrović in jaz — utis, da je naravnost proti našemu ujedinjenju. Proti meni se je izrazil: kako se boste zedinili, vi kulturni, oni pa primitivni! Češki inteligenci je še namreč ostalo avstrijsko načelo „divide et impera“, da bi lahko preko nas prišli do Adrije. Značilno je tudi to, da je imel Masaryk takoj drugi dan z Italijani še eno posebno konferenco, nas pa vključil svoji obljubi, ni več povabil na posebno konferenco. — Iz referata se občuti tudi neka fina ali ipak opazljiva omahljivost s strani našega Hrvata.

Velike so bile težave, s katerimi so se morali boriti ruski emigranti. Ruska javnost je bila popolnoma desorijentirana, v ruski armadi je že učinkoval boljševiški strup in Sovetije hoteli likvidirati vojno. V jugoslovanski legiji se je pojavilo desidentstvo, toda vključ vsem težavam so neoficijelni jugoslovanski zastopniki — ruski emigranti — odločno zastopali naše zahteve proti Italijanom in to že kakor zastopniki svobodne Jugoslavije (maja 1917!).

Naročite takoj: brošuro dr. Bogumil Vošnjak: Poglavje o stari slovenski demokraciji. Razširjajte jo med ljudstvo. Narod naš dokaze hrani, spoznajmo jih, zavedajmo se svojih pravic!

Narodno predstavništvo.

(Plenarna seja 21. marca 1919.)

Enotna adresa brez manjšinskega votuma. — Zunanje politični položaj. — Podjarmljenje našega naroda — mednarodni zločin.

Belgrad, 22. marca. (Izv. por.) Vsled skrajno slabih telefonskih zvez, ki obenem zelo neredno funkcionirajo, podajam danes nadaljno vsebino adrese, katero je adresni odbor predložil brez vsakega manjšinskega votuma, da tako Narodno predstavništvo tudi na zunaj dokumentira enotnost in složnost vseh političnih strank v glavnih temeljnih idejnih stremljenjih vseh treh plemen.

Naše zahteve od mirovne konference.

Nikakor ne zahtevamo, da nas za to na tuj račun kdo odškoduje. Na ves glas pa kličemo, da se moramo upirati, ako naj bi se kogarkoli zahteve udeležstvi na račun našega narodnega ujedinjenja. Naš celokupni narod na Goriškem, v Trstu, Istri, na Reki, v Dalmaciji in Č. ni gori, v Albaniji in v delu Bolgarske, v Banatu, Bački, Baranji, v Medjimurju in Prekmurju, na Štajerskem in na Koroškem, na Kranjskem in v Srbiji, na Hrvaškem in v Slavoniji, v Bosni in Hercegovini sledi s trepetom v duši poteku mirovne konference, kjer se rešujejo njegove zadeve. Podjarmljenje vsega naroda ali enega njegovega dela je mednarodni zločin. Za Evropo ne more pričeti nova doba življenja, ako se po invazijah z vzhoda in severa omogoči sedaj tretja invazija, pa bila s katerekoli strani. Ameriške zjedinjene države, ki so se bojevale, da omogočijo novo dobo in novo družbo narodov, urejeno po načelih pravice, enake in obvezne za vse, so predložilo narodom Evrope novo pogodbo, ki je za vse v mnogo večji meri obvezna, kakor katerikoli drugi tajni dogovor, sklenjen med vladami o nas, toda brez nas. Naš narod spoštuje to visoko pogodbo in njene zahteve ter se jim uklanja.

Mi zahtevamo popolno ujedinjenje celokupnega naroda brez žrtvovanja dragocenih delov našega naroda in položaja na Jadranskem morju, kar bi postalo sicer trajen izvor nemirov in spopadov, ki bi vedno ogroževali mir.

Vojni smo dali strašen in krvav davek. Sedaj nudimo nove dokaze naše dobre volje in pričakujemo, da se to upošteva, kakor zaslužimo. Ne delamo nikomur nasilja, pa tudi ne bomo trpeli nasilja od strani drugih. Naloga sile je, da služi pravici in ne da ustvarja krivico. Mi zaupamo v moč svojih pravic in jih bomo branili,

če bo treba, do skrajnosti; eden za vse, vsi za enega.

Zgradba države.

Življenjske potrebe našega naroda nalaagajo narodnemu predstavništvu dolžnost, da začne brez odlašanja z delom za najpotrebnejše v naši državni zgradbi. Narodno predstavništvo bo svoje poslanstvo v tej prehodni dobi izvrševalo na eni strani z odločnim raztrganjem okov, v katere je ukoval naš sovražnik našo narodno moč, na drugi strani z marljivim varstvom onega, ki je priboril narod v svoji prošlosti.

Končno demokratično organizacijo našega kraljestva bo določila ustava, ki jo sklene ustavotvorna skupščina, izvoljena, ko se vrnejo po 7letni straži in 7letnem boju za narodne ideale na svoje domove naši s slavo ovenčani bojevniki. Sestavo volilnega reda za to skupščino smatra narodno predstavništvo za eno najvažnejših nalog, pri čemur se bo dala voditi od najbolj moderne demokracije, ki naj omogoči v pravičnem razmerju sodelovanje vseh narodnih struj v državnem življenju.

Prepričani, da more samo država, urejena po načelih popolne državne svobode in pravne enakosti kulturnega in socialnega razvoja, nuditi varnost proti zunanjim in notranjim nevarnostim, je narodno predstavništvo zadovoljno, da je bila že pred njegovim sestankom proglašena nemogočnost nadaljnega obstanka sedanjih agrarnih razmer. Končalo bo to delo pravice hitro in povoljno z državnim zakonom, da imajo priti pri razdelitvi velikih posestev na vrsto najprej oni, ki so bili žrtve vojnih trpljenj ali katerih očetelji so to bili, in ki zemljo potrebujejo. Narodno predstavništvo bo takoj odpravilo kmetovske razmere ter razdelitev veleposesti obdala z jamstvi in določbami, ki bodo trajno ojačile poljedelsko produkcijo. Narodno predstavništvo bo z isto prisrčnostjo delovalo na tem, da plača naš narod s skrbjo za invalide in neštivilne mučenike za naše narodno osvobodjenje in ujedinjenje, ter s skrbjo za njihove rodbine sirote, — najsvetejše svoje dolgeve, ki ga more kak narod imeti.

Naj živi kraljestvo Srbov, Hrvatov in Slovencev! Naj živi kralj Peter II! Naj živi naš narod Srbov, Hrvatov in Slovencev!

Trgovska zadruga.

Danes, ko se vsi stanovi organizirajo, je občutno pomanjkanje organizacije tistemu stanu, ki posreduje med producentom in konsumentom. Trgovski stan pogreša vsesplošno na celim ozemlju našega naroda stanovske in strokovne organizacije. Med vojno in v zadnjem času so se v trgovini pojavili elementi, ki so vse drugo

A. P. Čehov:

Starost.

(Konec.)

„Toda zdi se mi, da je dobila petnajst in ne deset tisoč“, je rekel Uzelkov.

„Da, da... petnajst, zmotil sem se“, je zajecjal Šapkin. „Sicer pa, to je že minilo, ni treba tajiti greha. Dal sem ji deset tisoč, a ostalo sem pri-mešetaril v lasten prid... Oba sem bil potegnili... je že minilo, ni se treba sramovati. Sploh, koga naj bi tistikrat potegnili, če ne vas, Boris Petrovič; to utegnate sami priznati... Bili ste bogat, sit človek. Iz razposajenosti ste se ženili, iz razposajenosti ločili. Zasluzili ste ogromne zneske... Spominjam se, pri enem samem naročilu ste imeli dvajset tisoč dobička... Komu naj bi odiral kožo, če ne vam? In da govorim iskreno, tudi zavist me je mučila tiste čase... Ko ste vi kar gnili denar, so pred vami snemali kape, dočim so mene odpravljali z kakim rubeljčkom, a v klubu so me navsezadnje celo stegli... No, pa čemu ti spomini! Lepše je, že pozabiti!“

„A povejte mi, prosim, kako je pozneje živela Sofja Mihajlovna?“

„S temi desetimi tisočaki? Slabo... Bog ve, ali se je lotil te ženske takšen hazard, ali pa jo je pekla vest in lasten ponos, ker se je prodala za denar, ali pa vas je res ljubila, toda — veste, začela je piti... Dobila je denar in se jela vozariti z oficirji v trojkah. In piti, slepariti, izkoriščati... Prišla je z oficirji v restavracijo, pa ni vzela kaj portskega ali kaj lažjega, marveč naravnost konjak, da bi žgalo... da bi tem hitreje opojilo“

„Da, bila je tako ekscentrična... Mnogo sem pretrpel radi nje. Večkrat je postala užaljena za eno samo malenkost in jela takoj budaliti... In kako je bilo dalje?“

„Pretekel je tako teden... prvi, drugi... Sedim v sobi in se pečam z nečim... naenkrat se odpro vrata... vstopi ona... pijana. „Vzamite“, pravi „nazaj ta prokleti denar! in hotela mi je vreči zavojček v obraz. Ni mogla vzdržati! Dvignil sem denar in ga preštel. Pet sto je manjkalo. Samo pet stotakov je zapravila!“

„Kaj ste storili s tem denarjem?“

„Minilo je — čemu bi tajil?! Seveda sem ga shranil. Kaj ste me

pogledali tako? Čakajte, kaj šele sledi! Cel roman, psihijatrija! Tako enkrat, po priliki čez dva meseca, pridem v noči pijan domov, v zankarnem stanju... Zapalim luč, gledam — na mojem divanu sedi Sofja Mihajlovna, tudi pijana, v blaziranem stanju, nekako čudna, kakor bi bila pravkar bogve odkod ušla. „Dajte mi“, pravi „denar nazaj, premislila sem si. Če že moram pasti, naj padem kot se spodobi, do grla. Ganite se podli človek in dajte mi moj denar!“ Siten položaj.

„In vi ste ji dali?“

„Dal sem ji, kolikor se spominjam, deset rubljev.“

„Ah! No, je-li mogoče?“ se je vznemiril Uzelkov. „Če niste mogli ali niste marali dati sami, bi mi lahko pisali... Jaz nisem vedel za to. Kako? Nisem niti slutil!“

„Golobček, čemu naj bi vam pisal, ko je vendar pisala ona sama — iz bolnišnice.“ „Res je, toda tistikrat sem bil tako zabavljen s svojo novo ženitvijo, toliko sem se moral opletati, da mi ni bilo do pisanja. Toda vi, človek, niste čutili ravno antipatije k Sofji, čemu je niste priskočili na pomoč?“

„To se ne da meriti s sedanjim laktom, Boris Petrovič. Sedaj sicer mislimo kaj takega, toda takrat smo gledali na stvar docela drugače... Sedaj bi ji dal če treba deset tisoč rubljev, toda tistikrat tudi teh deset — ni bilo zastonj. Grda stvar! Treba pozabiti... No, pripeljali smo se...“

Sani so se ustavile pred vrati pokopališča. Uzelkov in Šapkin sta izstopila in se podala v dolgo, široko alejo. Golo vejevje višenj in akacij, sivi nagrobniki in križi so se lesketali v srebrnem ivju. V vsaki snežinki je odseval jasen solnčni dan. Dišalo je tu kot običajno diši na vseh pokopališčih: po kadilu in sveži zemlji...

„Lepo pokopališče imate“, je dejal Uzelkov. „Začaran vrt!“

„Da, škoda je le, da tatovi kra-dejo spomenike... Tam le, za onim spomenikom iz zlitine, tam na desno, leži Sofja Mihajlovna. Želite videti? Prijatelja sta krenila na desno in hitela po visokem snegu k spomeniku iz zlitine.

„Tukaj-le je“, je rekel Šapkin in pokazal na majhen spomenik iz belega marmorja. „Neki praporščak ji je postavil ta spomenik na grob.“

kot trgovci in kot taki naravno razvoju solidne trgovine zelo škodljivi.

V Ljubljani se je ustanovil pripravljalni odbor, ki ima nalogo, temu nedostatku od pomoči s tem, da osnuje obsežno organizacijo na zadrugi podlagi. Snuje se registrovana zadruga z omejeno zavezo pod imenom „Trgovska zadruga v Ljubljani“. To podjetje je namenjeno združiti v svojem okrilju vse panoge trgovskega stanu, in sicer ne le samostojne trgovce, ampak tudi trgovske potnike in trgovske nastavnice vseh kategorij. Namen podjetja bo pospeševati z organizacijo koristi trgovskega stanu strokovno ter pospeševati gospodarske koristi svojih članov. Zadruga bo prevzela zase in za svoje člane trgovska zastopstva in trgovska podjetja na slovenskem ozemlju, kakor tudi ustanovila lastni informacijski in inkasno oddelke. Pečala se bo zadruga tudi s podeljevanjem kreditov svojim članom ter vidi eno svojih najvišjih nalog v tem, preskrbovati zmožnim, podjetnim in zupanja vrednim pripadnikom trgovskega stanu cenovni kredit, katerega pri današnjih kreditnih razmerah zlasti malemu trgovstvu skoro ni mogoče dobiti. Da se bo bavilo podjetje tudi z eskomptiranjem menic in trgovskih računov potom cesije ter sprejemalo hranilne vloge, je samoobsebi umevno. Zadruga se bo osnovala na temelju omejene zaveze svojih članov. Vsak zadržnik jamči s šeenkratno višino podpisanih oz. vplačanih deležev. Zadržni delež je določen na 300 K in je vsakemu zadržniku prosto dano, podpisati poljubno število deležev. Poleg tega plača vsak zadržnik pri sprejemu 100 K vstopnine. Prijave za sprejem v zadrugo sprejema začasno pripravljalni odbor, kateremu načeljuje g. Valentin Sajovic, trgovec v Ljubljani. Ustanovni občni zbor vršil se bode tekom meseca aprila t. l.

Tem potom vabimo pripadnike trgovskega stanu vseh kategorij, da se združijo čim številnejše okrog snuječe se stanovske organizacije ter vpoštevajoč lastno korist prijavijo svoj pristop k trgovski zadrugi, ki posluje začasno v hotelu „Slon“, (dvorišče, levo) kjer so interesentom pravila v ogled. Uradne ure za stranke od 9 do 12 dop.

Edinstvo v učiteljski organizaciji.

S Koroškega nam piše slovenski učitelj k temu poglavju: V 64. številki Vašega cenjenega lista ste prinesli pod napisom „Slov. učiteljstvu v pomislek in odločit v“ kratek članek, v katerem vabi „učitelj“ k slogi v skupno organizacijo, k združitvi „Zaveze“ in „Slomškove zveze“. Jaz se strinjam s tem. In ravno ker se strinjam s tem, smatram za potrebno, da poiščemo vzrok, ki je needinosti največkrat kriv, to posebno, ker prevladuje danes mnenje, da ni pravih vzrokov (principijelnih), ki bi združitev omenjenih organizacij zabranjevali. Naj se mi zato že zaradi dobrega na-

mena samega opravi, da povem, kaj je pri organizacijah vobče, toraj vobče, ne glede na učiteljstvo, needinosti vzrok in naj se mi ne zameri, če rečem, da je to — pomanjkanje poštenosti, individualne poštenosti. Ljudje, ki često nimajo dosti srca za narod, za bližnjega, za tovariša, za brata, se vrinejo na ta ali oni način na čelo; ljudje, ki po naravi niso prebogato obdarjeni, hočejo vladati druge, bolj zmožne in hočejo, sami nepošteni strahovati potem morda druge katerih se bojijo, na ta način, da jim predbacivajo stanovsko ali drugo nepoštenost ali karsizebodi. Na vsak način pa skušajo te omalovaževati, njih zmožnosti, zasluge itd. zmanjšati itd. Toraj na vsak način proti njim intrigirajo. (Kamor tak človek pride, tam je navadno tudi intriga!) So to ljudje, ki se znajo dotle, dokler je nevarnost, dobro prikrivati, se priklanjati (če treba tudi na dve strani); znajo lizati pete celo stanovskim sovražnikom, ki pa nastopijo ob mero-dajnem trenutku in hočejo odločevati potem o usodi onih tovarišev, ki so se žrtvovali, storili, če ne več, pa vsaj toliko, kakor ti-le. Navadno se znajde in sporazumi par takih ljudi. Ti se tajno med seboj posvetujejo, si porazdelijo med seboj sarže te se domenejo, kako bodo postopali, poslužujoč se celo intrig, da pomagajo eden drugemu do stolca ter da odženejo vse one, ki so nad njimi, ki pa niso tako podli. Ti ljudje znajo narediti, da je na zunaj res vse lakirano, da dobi vse nekako legitimacijo. Vendar pa vsi niso tako neumni, da bi vsega tega ne spregledali. Zadnji so prepošteni, da bi nastopili proti „tovarišem“ (kar prvi posebno povdarjajo; že s tem uganjajo lumparijo). V njih srcih pa se pojavi vendar mržnja, da — naravnost stud. In ta stud je potem vsega kriv. Kjer zavladajo take razmere, tam ni pričakovati dobrega. S težkim srcem pa moram konstatirati, da so zavladale take razmere v tužnem Korotanu takoj, ko je bila zanj prva ura svobode. Če bi bilo treba povedati še bolj natanko, se bo povedalo!

Madžarska pred polomom!

Mirovna konferenca tajno do-
ločila meje! - Močne ententne
čete zbrale Ogrsko za bazo
operacij proti ruski armiji!

Vsebina ententne note.

LDU. Budimpešta, 21. marca. (DKU.) OKU. javlja: Včeraj predpol-dne je obiskal načelnik v Budimpešti delujoče zavezniške vojaške misije, podpolkovnik Vix začasnega predsednika ogrske republike Mihaela Karolya in mu izročil noto s pripombo, da nova demarkacijska črta, ki je označena v tej noti, ne pomenja demarkacijske črte premirja, ampak politično mejo. Spomenica je podpisana od intermističnega poveljnika na Ogrskem se nahajajoče armade generala D. Lobi-ta v Beogradu dne 19. marca in

mu je postalo vlažno in že je prv vzklik zaprl grlo, toda — poleg njega je stal Šapkin in Uzelkov se je sramoval pokazati svojo slabost pred pričo. Obrnil se je surovo in šel proti cerkvi.

Še le čez dve uri, ko se je pogovoril z županom in si ogledal cerkev, je vlovil trenutek, ko se je Šapkin pogovarjal z duhovnikom in odhitel se razjokati... Prikradel se je skrivoma k spomeniku oziraje se kakor tat krog sebe. Majhen, beli spomenik ga je gledal zamišljen, žalostno in tako nedolžno, kakor da bi ležala pod njim deklica in ne ločena, padla žena.

„Jokati, jokati!“ je govoril v duhu Uzelkov. Toda pravega razpoloženja za jok še ni bilo. Starec je žmirkal z očmi in se silil na vse načine, pa solz ni bilo in ihtenje ni šlo iz grla.

Čez deset minut je mahnil z roko in šel iskat Šapkina...

Prevel B. Borko.

ugotavlja predvsem mejo nevtralne zone, ki jo zasedejo čete zaveznikov, kakor sledi: Vzhodna meja teče od Arada v Nagy Szalonto, železniško progo Nagy Szalonte-Veliki Varadin-Nagy Karoly-Szatmar-Nemety; severna meja: reki Szamos in Tisa do točke, ki leži pet kilometrov severozahodno Vasaros Namany-a. Zahodna meja zapusti Tiso pet kilometrov severozapadno Vasaros Namany-a in se ukrivi pet kilometrov zapadno Debrecina, tri kilometre zahodno Devabanja, zapadno Gyoma-Cros Haca, Hot Meaš-Vasarhely in pet kilometrov zapadno Segedina. Južna meja je reka Maros, mesti Arad in Segedin, katere zasedejo zavezniške čete izključno vseh madžarskih in romunskih čet. Umik ogrskih čet za zapadno mejo nevtralne zone se pričinja dne 23. marca ter se ima končati v teku največ desetih dni.

Odgovor in demisija madžarske vlade.

LDU. Budimpešta, 21. marca. (DKU.) Snoči je prinesel legacijski svetnik baron Tiber Podmanický šefu vojaške misije alirancev, podpolkovniku Vixu odgovor ogrske ljudske republike na spomenico, v katerem se izreka, da ogrska vlada ni v stanu sprejeti v vednost odlok mirovne konference in da ne more sodelovati pri njegovi izvršitvi. Ta odlok je v popolnem nesoglasju s premirjem, ki je bil sklenjen dne 13. novembra 1918 in ker se ne ozira na eksistenčne interese dežele, ovira razvoj dežele in zakrivlja kršenje miru. Ker ogrska vlada ni v stanu prevzeti odgovornost za izvršitev tega odloka, ker ni bila povabljena na mirovne konference in ker ni mogla sodelovati pri izvršitvi tega odloka, je primorana demisionirati še danes. Podpisan: Karoly.

Preklamacija na narod!

LDU. Budimpešta, 21. marca. (DKU.) OKU. Provizorični predsednik ogrske ljudske republike Mihael Karoly je izdal nastopno proklamacijo: Ogrskemu narodu! Vlada je demisionirala. Oni, ki so vas dosedaj na podstavi ljudske volje in s podpiranjem ogrskega proletarijata vladali, so izprevideli, da zahteva sila odnošajev začetek novega kurza. Red se more samo vzdrževati, ako prevzame proletarijat oblast v svojo roko. Razen preteče anarhije v produkciji je kritičen tudi zunanji položaj Ogrske.

Pariška mirovna konferenca je sklenila tajno, da zasede skorajda vse ogrsko ozemlje, Ententna komisija je izjavila, da smatra demarkacijsko črto kot politično mejo. Nadaljna zasedba dežele ima očitno namen, da se porabi Ogrska kot operacijsko ozemlje proti ruski sovjetski armadi, ki se bojuje na romunski meji. Dežela pa, ki so jo nam odvzeli, bi bila plačilo onih romunskih in čeških čet, s katerih pomočjo hočejo prevladati ruske sovjetske čete. — Jaz kot provizorični predsednik ogrske republike se obračam proti pariški mirovni konferenci do svetovnega proletarijata za pravico in podporo. Jaz se poslavljam in oddajam oblast proletarijatu ogrskega ljudstva. Podpisan: Karoly.

Vlado prevzamejo ljudski komisarji.

LDU Budimpešta, 22. marca. (DKU.) Vsled odstopa vlade je delavski svet budimpeštanski prevzel vso oblast v svoje roke in imenoval začasni revolucionarni vladni svet. Uradi vladnega sveta se bodo poslej imenovali „ljudski komisarjati“ in člani vladnega sveta „ljudski komisarji“.

Razglas ogrskih komunistov.

LDU. Budimpešta, 22. marca. (DKU.) Dosedanji organ komunistov, „Vörös Ujsag“ objavlja nastopni oglas: V nedeljo ob treh popoldne bo na trgu pred parlamentom veliko javno zborovanje ogrske socialistične stranke. Imamo revolucionarno proletarsko vlado! Naj bo torej revolucionarni proletarski red! Razlastitev posestev je naloga proletarske vlade. V proletarski državi ne more biti individualne razlastitve!

Ogrski proletarijat solidaren z ruskim.

LDU. Budimpešta, 22. marca. (DKU.) Vodstvi ogrske socialistične stranke in ogrske komunistične stranke sta imeli sinoči skupno sejo, kjer se je sklenila popolna združitev obeh strank. Dokler se revolucionarna internacionala ne odloči glede končnega imena nove stranke, se bo nazivala „ogrsko socialistična stranka“. Zedinjenje se je izvršilo na ta način, da se udeležujejo strankinega vodstva in izvrševanja vladne oblasti tudi zastopniki stranke ogrskih komunistov. V imenu proletarijata prevzame nova stranka takoj vso oblast. Diktaturo proletarijata bodo izvrševali delavski, kmetijski in vojaški sveti. Vsled tega novega položaja odpadejo začasne volitve v ustavodajno skupščino. Proletarijat vzame vso oblast v svoje roke. Da se proletarijat v boju proti imperijalizmu ententnih držav vzdrži na krmilu, mora nemudoma skleniti trdno zvezo z vlado ruskih sovjetov. Ta predlog vodstva stranke je delavski in vojaški svet na sinočnji seji sprejel soglasno. Zastopnik delavskega sveta Josip Pogany je sporočil, da je delavski svet sprejel ta sklep.

Zmaga komunistov.

Dunaj, 22. marca. (Pos. por.) V poznih nočnih urah je prišla na Dunaj vest, da so v Budimpešti zavladali uporniki. Komunisti so vrgli vlado grofa Karolyja, ki je zbežal iz Budimpešte. Vsi javni uradi so v rokah komunistov. Vršili so se krvavi poulični boji, v katerih so bile vladne čete poražene.

Budimpešta prosi Ljenina za vojaško pomoč.

Zagreb, 22. marca. (Izv. por.) Tukajšnja radiotelegrafična postaja je ušla brzjavko iz Budimpešte v Moskvo. V brzjavki prosi predsednik komunistične vlade Ljenina za takojšnjo vojaško pomoč.

Naše severne meje.

Koroška fronta.

n Ljubljanski dopisni urad poroča z dne 22. t. m. iz uradnega vira: Nemci so dne 20. t. m. ob devetih dopoldne streljali na našo posadko pri Hutni vasi, zapadno od Velikovca, ob pol petih pa iz Svete Marjete na našo posadko pri Hohenrainu. Dne 21. t. m. ob 4. uri 20 minut popoldne so streljali na našo stražo pri koti 470, severozahodno od Mrzle vode. — Straža na omurškem mostu so dne 21. t. m. ob deseti uri zvečer napadli civilisti, nh katere je straža nekočkrat ustrelila. Drugače je na fronti mir.

Politični pregled.

p Stroge italijanske odredbe proti pisemski pošti. Trst, 22. marca. (P. P.) Uradni „Osservatore Triestino“ priobčuje naredbo, s katero prepoveduje vrhovno poveljništvo italijanske vojske prenos ali poizkus prenosa pisem, listov, revij, risb ali tiskovin preko demarkacijske črte v obeh smerih ter brzjavno ali telefonsko oddajo zasebnih vestí, kakor tudi pospeševanje takih oddaj. Prestopek te naredbe se v zasedenem ozemlju kaznuje z zaporom do 6 mesecev ali globo do 1000 K. Kazen se zvišuje do zapore enega leta ali globo do 2000 K, če bi dopisi vsebovali vestí vojaškega značaja ali take, ki bi mogle škodovati koristi države. Če je krivec javni uslužbenec, se kazen zviša za tretjino. Kdor brez oblastvenega dovoljenja v zasedenem ozemlju prodaja, ima v prodaji ali sploh hrani v sovravnih deželah izhajajoče liste, revije, risbe ali tiskovine, zapade globi do 1000 K. Za vse te prestopke je pristojno vojno sodišče.

p Zanimivo brzjavko iz Ljubljane priobčuje zagrebški Novinski odsek z ozirom na zadnje alarmantne vestí o končni odločbi naših meja proti Italiji. Te vestí so bile mistifikacija italijanskega propagandnega urada, ki je samo za to vest potrošil 20.000 frankov. Namen teh vestí je

Uzelkov je snel polagoma kapo in razgalil na solncu svojo plešo. Šapkin, ozrvši se na njega, se je tudi odkril in druga pleša je zablestela na solncu. Kroginkrog je vladala grobna tišina, kakor bi bil mrtev tudi zrak. Prijatelj sta se zamaknila v spomenik in molčala, zatopljena v spomine.

„Tu-le spi,“ je končno pretrgal molk Šapkin. „Ni ji prehudo, da je vzela krivdo na sebe in pila konjak. Priznajte, Boris Petrovič.“

„Čemu?“ je vprašal surovo Uzelkov.

„No, za to... Če je preteklost še tako zoprna, je vendar lepša kakor to-le!“

In Šapkin je pokazal na osivele ostanke las. „Bili so časi, ko se nisem spomnil na smrtno uro... Toda danes... No, pa naj...“

Uzelkova je obvladala žalost. Nankrat se mu je zahotelo, da se razjoče — strastno, kot se mu je nekoč zahotelo ljubezni... In čutil je, da bi jok uplival dobro, osvežujoče, v očeh

bil, da se pojavijo vsled njih v Jugoslaviji nemiri, nakar bi bila potrebna italijanska intervencija. Cela stvar je bila že vnaprej dobro pripravljena, kar spričuje ugotovljeno dejstvo, da se je general Segre že tri dni pred razširjenjem teh vesti pripravil na oboroženo intervencijo.

p Plebiscit v Zadru. Reka, 21. marca. (P. P.) „Agenzia Volta“ poroča, da so nekateri francoski listi objavili vest iz jugoslovanskega vira, po kateri se je izvršil v Zadru med italijansko okupacijo plebiscit z rezultatom, da je več kot 70 odst. prebivalstva glasovalo za priklonitev k Jugoslaviji. — Italijanska agencija seveda odločno dementira to vest in trdi, da plebiscita v Zadru sploh ni bilo in da zadrski meščanje vztrajajo pri svojem sklepu združitve z Italijo.

p „Tribuna“ o izjavah Pašičevih o jugoslovansko-italijanskem sporu. Izjava Pašičeva v „Journalu“, v kateri povdarja potrebo, da se razveljavi krivični londonski pakt ter ugodi upravičenim jugoslovanskim zahtevam, je dala „Tribuna“ nov povod k zavijanju in surovim napadom na Jugoslovane. Pašičev protest proti uveljavljanju londonske pogodbe označuje ta list kot predrznost in nesramnost. Pogodba nikakor ni naperjena proti Srbiji, pravi „Tribuna“, ampak proti „takozvanim“ balkanskim narodom, slovenskemu in hrvatskemu, ki sta se bojevala do zadnjega trenutka proti Italiji, svoji odrešiteljici (!?). Pogodba tudi nikakor ni tajna, ker izraža vendar voljo narodov, katerih zastopniki so jo sklenili.

p Italijanske šole v čisto slovenskih krajih. Italijani skušajo po sili poitalijančiti Jugoslovane v zasedenem ozemlju in ustanavljajo v ta namen v krajih, kjer bi zaman iskali kakega Italijana ali pa vsaj odpadnike, italijanske šole. Tako poroča goriška „La Voce dell' Isonzo“, da je bila ustanovljena v Kojskem pri Gorici, tedaj v čisto slovenskem kraju, italijanska šola, seveda z velikim pompom, z vojaško godbo v prisotnosti italijanskih generalov in vojaštva, z namenom, da razširja „visoko italijansko kulturo“, v resnici pa, da iztrebi Slovane do zadnjega. Tako si predstavljajo Italijani svobodo, katero hočejo dati „barbarskim“ Jugoslovanom v zasedenem ozemlju!

S takimi neumnostmi se noben kulturni narod ne more ukvarjati, kvečjem tak balkanski narod, kakor so Jugoslovani. Tako psuje in zavija po stari navadi rimski list-hujšak, ki nima pojma o kaki logiki. S praznimi frazami in z zavijanjem hočejo Italijani zakriti krivičnost svojih imperijalističnih zahtev.

p Etnografske - zgodovinske - politične opazke o Dalmaciji (Cenil etnografico-storico-politici sulla Dalmazia). Dr. Hugo Werk, odvetnik v Zadru je spisal pod gornjim naslovom brošuro v italijanskem jeziku, ki jo je izdal Odsek za zasedeno ozemlje Narodnega sveta v Zagrebu. V tej brošuri dokazuje pisatelj, da je Dalmacija že od 6. stoletja slovanska dežela, do katere nimajo Italijani nikake pravice. Brošura je zanimiva. Vsebuje nebroj citatov iz znanstvenih knjig, revij, dokumentov itd. Vzlic temu pa mislimo, da je to bilo delo Sisifovo, v kolikor jej je namen, da prepriča italijanske državnike, da nimajo pravice do te naše zemlje. Za sedaj nam more pomagati le pritisk Amerike in njenih zaveznic na Italijo, a pozneje bodo mogle le naše batine Italijane prepričati, da nimajo prav. Drugih argumentov tu ni. Zato škoda vsakega truda. Taki dokazi, kakor jih nudi omenjena brošura, nam bi mogli koristiti, ako bi bili izdani v angleškem ali francoskem jeziku, v italijanskem jeziku pa je škoda časa in denarja.

Dnevne vesti.

dn Deputacija svojcev vojnih ujetnikov. Članom deputacije se naznani, da bo v ti stvari mogoče dati natančna poročila šele v teku osmih dni. —

Mariborski večer — srbskim in hrvaškim oficirjem. Maribor, 22. marca. (Izv. por.) V „Narodnem domu“ je bil danes zvečer pozdravni večer srbskim in hrvaškim oficirjem v Mariboru. Večer je priredilo mariborsko slovensko občinstvo in slovenski oficirji mariborske posadke in je nad vse sijajno uspel. Maribor ostane jugoslovanski, kljub vsem naporom in intrigam onemoglih nemških nacionalcev. — V vznemirjenem govoru je pozdravil jugoslovanske brate in junake dr. Rozina. Imenom ženstva je pozdravila goste gđ. Stogerjeva in slednjič je napil navdušeno ujeđinjeni kraljevini SHS general Maister. Čuvstveno je izvajalo pevsko društvo več jugoslovanskih pesmi. Med presledki je igrala mariborska vojaška godba.

dn Kaj počne grof Attems? Prosluli nemški grof Attems še vedno neovirano straši po Ljubljani. Radovedni smo, kakšni važni državni posli so poverjeni temu človeku, kajti iz zanesljivega vira znamo, da po Ljubljani v zadnjem času pridno frotajo črnožolte višnjeve repatice, ki imajo nekje svoje tajne konventikline in goje blazne nade, da se še povrnejo časi pijanega Habsburžana Karola, kateri še vedno tajno ruje in katerega je prisiljena Nemška Avstrija izgnati v inozemstvo. Čuvajmo, da nam zopet ne zavlađa črni Eckartsau! Po mestu neke nevidne sile že širijo črnožolte letake, ki zasledujejo nam sovražne tendence.

dn Otvoritev telefonske govorilnice v Središču. Pri poštne uradu Središče (Štajersko) se je otvorila dne 14. marca telefonska centrala z javno govorilnico v vodu 4237. za krajevni in medkrajevni (interurbani) telefonski promet.

dn Še vedno jih ne poženejo, odkoder so prišli. Po Štajerskem se klati še vedno vse polno galških in bukovinskih Židov, ki dobivajo od naše vlade begunsko podporo, zraven pa se bavijo s prekupčevanjem in na ta način dražijo blago. Seveda, ker se jim izborni godi, se jim pač ne mudi domov — toda čas bi že bil, da jim vlada pokaže pot odkoder so prišli.

dn Zgliase naj se! Begunske družine Frančiške Drufovka, Franca Ušaj in Ivana Ušaj, ki so bivale v ljutomerskem okraju, naj čimprej naznani svoje naslove „Posredovalnemu uradu za begunce v Ljubljani“. — Terezija Lesjak iz Grahovega ob Bači. Enako se naj zglaše pri goričmenem uradu vse one osebe, ki poznajo Terezijo vd. Lesjak.

dn Prometna pisarna za inzerate. S 1. prosincem t. l. se je ustanovila pod imenom „Prometna pisarna v Mariboru“, I. strokovnjaška pisarna za inzerate in reklame v državi SHS. Kako velikega pomena je to za našo še nerazvito mlado državo, se razvidi lahko iz tega, da so tozadevni strokovnjaški zavodi in pisarne ogledalo omike in razvoja vseh velikih industrijskih držav. Na angleškem, francoskem, Nemškem in v Združenih državah Amerike se izdajo milijoni in milijoni za inzerate in reklamo. Zatorej poslužite se prav pridno trgovci, obrtniki i. dr. te pisarne, da pokažemo svetu voljo za razvoj in prosper naša mladi državi SHS. Nadaljna pojasnila za odgovor se dobe proti znamki za odgovor od Prometne pisarne v Mariboru, Urbanska ulica 19. Dopisuje se lahko v slovenskem, hrvaškem, češkem, nemškem, italijanskem, francoskem in angleškem jeziku.

Društvene vesti.

dr Napredno polit. in gospodarsko društvo za kolodv. in šentpeterski okraj vabi vhe odbornike in namestnike k seji, ki se vrši v ponedeljek, 23. marca, ob 7. uri zvečer v gostilni g. Bončarja. Prosi se zanesljive udeležbe.

Društvo slov. državnih uslužbencev kraljevstva SHS ima najno odborovo sejo v torek, 25. marca, ob pol 8. uri zvečer, v posvetovalnici Mestnega magistrata. Seja bo ob vsakem številu članov sklepna.

dr Hmeljarsko društvo za Slovenijo s sedežem v Žalcu, priredi na praznik, 25. marca, ob 3. uri pop., v gostilni gosp. Fr. Robleku v Žalcu, svojo 39. glavno skupščino z običajnim dnevnim redom.

Najnovejše vesti.

Spor med italijanskimi in ameriškimi delegati. — Italija ogrožava s svojimi zahtevami sklep končnega miru. — Italija hoče prekiniti diplomatske odnose z Jugoslavijo. — Obupne razmere v Trstu. — General Maister proti nemškemu zarotnikom. — Slovenski renegat — Izdajalec.

Wilson zahteva, da Italija sprejme vseh 14 njegovih točk. Spor med italijansko in ameriško delegacijo. Poincare posreduje.

Curiah, 22. marca. (Pos. poročilo). Iz Pariza javljajo, da je prišlo med italijanskimi in ameriškimi delegati do preloma ter je prekinjeno med njimi že dva dni vsako občevanje. Orlando je namreč pozval v Pariz italijanskega ministra za prehrano, da izprosi pri Wilsonu pomoč za Italijo, kjer je vedno večje pomanjkanje živil. Wilson je konferiral z Orlandom in zahteval, da Italija odneha od svojih imperijalističnih zahtev. Amerika bo le tedaj poslala Italiji živila, ako sprejmeta Orlando in Sonnino vseh 14 Wilsonovih točk. Ker je nevarnost, da se vsled držanja Italije onemogoči mirovna konferenca, je prevzel Poincare ulogo posredovalca med Ameriko in Italijo.

Jugoslovanski-italijanski spor.

Curiah, 22. marca. (Pos. poročilo). „Popolo d'Italia“ piše, da se bodo v kratkem prekinili vsi diplomatski odnosi med Italijo in Jugoslavijo. Jugoslovanski poslanik v Rimu je že odpotoval. Kot vzrok se navaja dejstvo, da vlada v Beogradu ni sprejela italijanskega poslanika, katerega je poslala tja Italija kot poslanika pri srbski in in ne pri jugoslovanski vladi in ker so jugoslovanske čete baje opustošile stanovanje italijanskega poslanika na Cetinju!

Objestnost Italijanov. — Italijani zahtevajo našo razorožitev.

LDU. Curiah, 21. marca. (ČTU.) Od italijanske meje javljajo: Z ozirom na odkrite pretnje belgrajske vlade, da je vojska proti Italiji nezogibna, če Italija ne odneha od svojih zahtev glede priklonitve jugoslovanskih pokrajin, izjavljajo listi, da je zahteva Italije po razorožitvi Jugoslovancev popolnoma opravičena. Zveza narodov ne sme samo preprečiti, da bo Nemčija pričela masševalno vojno, preprečiti mora tudi, da ne bodo druge države tega storile in ogrožale mir v bodočnosti, kakor na primer Jugoslovani.

Prihod revolucije v Italiji.

LDU. Oriasso, 22. marca. (ČTU.) Kar je osrednji komite socijalistične stranke Italije včeraj sklenil, v protest proti kapitalističnemu miru proglasiti generalno stavko, koje začetek bo določilo vodstvo stranke, je kakor poroča „Bureau Europa Expresse“ po listu „Avanti“, vodstvo italijanske socijalnodemokratske stranke sprejelo dnevni red, da izstopi italijanska socijalnodemokratska stranka iz socijalistične internacionale in da pristopi k revolucionarni socijalistični internacionalni uia podlagi načel komunističnih ruskih boljševikov.

Slabe prahranjevalne razmere v Trstu. — Trije brezmesni dnevi v tednu.

Trst, 22. marca. (P. P.) Po ukazu guvernerja je stopila ta teden v veljavo naredba vrhovnega poveljstva, ki prepoveduje prodajo svežega in konserviranega govejega, konjskega, oslovskega in svinjskega mesa ob sredah, četrtkih in petkih. Vse mesnice morajo biti zaprte od torka ob 1. uri popoldne do vštete petka. Te tri dni se ne sme streči v gostilnah, penzijah, hotelih, kavarnah itd. z govedino ter konjskim, oslovskim ali svinjskim mesom. V vseh lokalih mora biti javno izobešen izveček iz teh določb. Kazni za prestopnike so zelo ostre in se bodo porabljale brezobzirno.

Spomenik „Zmage“.

Gorica, 22. marca. (P. P.) Prošlo nedeljo so Italijani odkrili na cesti iz

Gorice v Ločnik spomenik, posvečen „Zmagi“, z malo kapelico Matere božje. General Paolini je imel navdušen govor in slavil v njem zmage italijanskega orožja na Kalvariji, preko katere so udri Italijani v Gorico meseca avgusta 1916, le radi izdajstva madžarskih polkov, ki so zamenjali Dalmatince. Slednji so poldrugo leto z največjimi žrtvami vzdrževali premočne laške napade, dobro vedoč, da branijo z Gorico ne Avstrijo, pač pa jugoslovansko ozemlje.

Črnogorska Helena in goriški otroci.

Gorica, 22. marca. PP. Na bivšem eksportnem trgu v Gorici so postavili barake „Otroško zavetišče kraljice Helene“. Otvorili so ga svečano ob prisotnosti oficirjev in meščanov. Vsa naprava ima edini namen, raznesti slovensko goriško deco. Poleg tega pa so te barake na nekoč najbolj živahnem trgu v Gorici, kjer so razpošiljali zgodnje južno sadje, zelenjavo in druge deželne produkte Goriške na vse strani Srednje Evrope.

Odstranitev Habsburžanov s prestola.

LDU. Dunaj, 21. marca. (ČTU.) V političnih krogih se govori, da po državnem kancelarju dr. Rennerju napovedani zakonski načrti vsebujejo izjavo, po kateri se člani habsburške vladarske hiše odstranijo s prestola. Ti načrti so baje že izdelani. Habsburžani pa ne bodo izgnani iz države, kakor je to svojčas storila francoska narodna skupščina v francoski revoluciji.

Maribor na braniku.

Nemška zarota odkrita. — Proti „Schulvereinu“. — General Maister proti zarotnikom. — Italijani podpirajo Nemce. — Poročilo o zarotni propagandi.

LDU Maribor, 22. marca. Ugotovljeno je, da je nemška zarotna propaganda, zlasti glede usode Maribora na široko in daleč razpletena. Ima svojo poslovalnico tudi v Švici. (graški vseučiliški profesor Uhde). Zelo razširjena je propaganda na Dunaju, kjer našim tamkaj se mudečim državljanom pripovedujejo, da bodo kmalu izgnani iz Maribora. Glavno gnezdo pa je v Gradcu, in sicer ne le iz nacionalno-političnih ozirov, ampak ker hočejo v Gradcu s to propagando zadržati komunistično anarhijo in pozornost komunistov obrniti na Maribor.

Propagando podpirajo tudi laški pokrovitelji. V Mariboru samem je dobila propaganda nova tla šele potem, ko so se tu pojavili italijanski elementi, ki se sestajajo pri bivšem poslancu Wastianu ter pri znanem veleindustriju Scherbaumu. Veliko zaslonbo pa imajo tukajšnji Nemci pri neki neakreditirani vnanji komisiji, ki upliva na Nemce. Očitna zveza z njimi sega že tako daleč, da se večinoma vsi od naših oblasti izgnani obračajo na to komisijo v svrhu intervencije. Zadnja dva dni se opaža, da skuša propaganda vplivati tudi na naše vojaštvo na ta način, da se po javnih lokalih vsiljujejo Nemci s stavami, da da bo do 1. aprila nele Maribor, ampak tudi vsa okolica okrog Drave preko Pohorja prošla v nemško-avstrijsko last. Proti tej propagandi v mestu samem so se izdale najstrožje odredbe.

Oklic generala Majstra.

LDU. Maribor, 22. marca. V nocojšnji izdaji „Marburger Zeitung“ je objavil general Majster nastopni oklic: Na prebivalstvo Maribora! Vnovič in namenoma se razširjajo v mestu vznemirljive in izmišljene vesti, da bo Maribor zasedla Nemška Avstrija. Opozarjam prebivalstvo na to, da so vse te vesti popolnoma brez podlage.

Vsakdo, ki take vesti z zlobnim namenom razširja, se bo najstrožje zasledoval kazensko-pravnim putem. — General Majster.

Radikalen nastop.

LDU Maribor, 22. marca. Podpredsedništvo dež. vlade za Slovenijo je postavilo vsa gospodarska podjetja in zemljišča Schulvereina in Südmarke v mariborskem okraju pod državno nadzorstvo, da se ne odtegnejo obdavčenju v tuzemstvu. Za nadzornika je imenovan odvetnik dr. Leskovar. Zoper to naredbo ni pritožbe.

Izdajalec in podkupljenec.

LDU Maribor, 22. marca. Iz obmejnih krajev prihajajo tusem poročila, da v tamošnjih okrajih pohaja Alojzij Irgel, bivši zadnji urednik prošlega "Štajerca", ki zbira propagandni material za priklopitev zasedenega ozemlja k Nemški Avstriji.

Ogrski proletarijat razorožil francoske čete.

LDU Budimpešta, 22. marca. DKU. Ogrska sovjetska vlada je poslala tovarišu Ljenu kot vodi mednarodnega proletarijata brezlično brzojavko, v kateri izjavljajo priklopitev k 3. mednarodnemu kongresu. Ententne misije so zapustile Budimpešto. Francoske čete so razorožile. V nekaterih francoskih polkih so se uprli oficirji.

Podkupljenec.

Gorica, 22. marca. (P. P.) Ivan Androvič bo izdal te dni v gorški "Tipografia Sociale" italijansko pisano brošuro: "Italiani e Jugoslavi". Za "dobre" odnose med obema narodoma. Publicistično delovanje sicer nadarjenega Androviča je tako diskreditirano (znana je njegova avstrofilska brošura: "Die Triester Frage"), da se čudimo, kako mu italijanske oblasti v Gorici dovoljujejo izdajo. Proč z njim!

Nov dnevnik v Sarajevu.

Zagreb, 21. marca. (Izv. por.) "Jutarnji list" javlja iz Sarajeva, da začne v nekaj dneh izhajati nov dnevnik kot glasilo Jugoslovanske demokratske stranke. Glavni urednik je Vasil Orgić.

Aprovizacija.

a Meso na rdeče izkaznice B se deli v cerkvi sv. Jožefa: v ponedeljek, 24. t. m. dop. od pol 8. do 8. št. 1 do 200, od 8. do pol 9. št. 201 do 400, od pol 9. do 9. št. 401 do 600, od 9. do pol 10. št. 601 do 800, od pol 10. do 10. št. 801 do 1000, od 10. do pol 11. št. 1001 do 1200, od pol 11. do 11. št. 1201 do 1400, popoldne od 2. do pol 3. št. 1401 do 1600, od pol 3. do 3. št. 1601 do 1800, od 3. do pol 4. št. 1801 do 2000, od pol 4. do 4. št. 2001 do 2200, od 4. do pol 5. št. 2201 do 2400, od pol 5. do 5. št. 2401 do konca.

a Meso za zavode. Mestna aprov. bo oddajala meso za zavode, v ponedeljek, 24. marca od 1. do 2. pop. v cerkvi sv. Jožefa. Prodajalci moke se naj v ponedeljek, 24. marca, ob 9. uri dop., zanesljivo zglase v mestni posvetovalnici radi nakazila moke.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Anton Pesek.

Tiska "Zvezna tiskarna" v Ljubljani.

Službe:

Vlagalko, ki je vajena oskrbovati skladišča, dišeč papirja sprejme "Zvezna tiskarna" v Ljubljani.

Brivskega vajenca sprejme Hinko Dolenc, Ljubljana, nasproti domobranske vojašnice.

Trgovski pomočnik 22 let star vojakov prost, izurjen manufakt. in specerist želi službo premeniti. Ponudbe na upravišvo Jugosl. pod "Zanesljiv".

Proda se:

Različno pohištvo se radi selitve takoj proda. Reseljeva cesta št. 1, II. nadstr. 62 2-1

Malo posestvo, cena 6400 K blizu Celja ob državni cesti. Martin Krajnc, Zlateče št. 18, Novacerkev, pošta Vojnik. 66 2-1

Stružni stroj (Druck u. Drehbank), nov 130 mm dolg, železen, za ključavničarje, kleparje ali pasarje se ceno proda. Vpraša se pri Žužek, Bled. 6

Nov štedilnik, iz glinastih modlov z belo glazuro, je naprodaj in se lahko ogleda vsak dan, od 3. ure pop. nadalje pri Iv. Florjančiču, Trnovska ul. 29.

Vsem ženinem in nevestam priporočam da se pri nakupu pohištva ogledate v zalogi pohištva, Vido Bratovž v Ljubljani, Marije Terezije cesta 13 (kolizej) in Stari trg 4. 19

Hiša v Celju z gospodarskim poslopjem in lepim vrtom, tik mesta je naprodaj za 38.000 kron. Natančnejši podatki v podružnici "Jugoslavije", Celje, Nova ul. 14.

Sokolski krog se proda. Majer. Dunajska cesta 29, III. n. 60 2-1

Proda se 1 zlata žepna ura, kaže tudi dneve in mesece. Povpraša se na Opekarski cesti 6. Trnovo. 70.

Proda se dve popolnoma novi mandolin po nizki ceni. Naslov v upravišvo. 67 2-1

Proda se več zajcev in en zajčji u-metni hlev. — Justin, klepar, Glince, Vič 75. 67 2-1

Razno:

Mlada, inteligentna gospica, plemenitega srca, ter veselega značaja, želi korespondirati z isto takim gospodom, pod šifro "Smarnica", na upravo "Jugoslavije". 64

Intelligenten mladenič, 21 let star, se pošteno intel. gospodično od 16.—18. let, prodajalka prednost. Ponudbe pod šifro "Svidenje" na upravo "Jugoslavije". 58 3-1

Mlad trgovec, star 27 let, resnega značaja, lepe zunanosti, se želi v svrhu ženitve seznaniti z izobraženo gosp. katera bi imela premoženje 30.000 K in veselje do trgovine. Le resne ponudbe s sliko, na upravišvo "Jugoslavije" pod šifro "Trgovec". 61

Popravila ur in zlatnine sprejme F. Čuden Sin, Ljubljana, nasproti glavne pošte. 59 1

Ljubljanačan, prisiljen stanovati v Hotelu, radi stanovanjske mizerije, išče meblovano sobo. Naslov pove upravišvo "Jugoslavija". 72

Dve mladi Jugoslovanki želita resne korespondence z dvema mladima inteligentnima gospodom pod šifro "Idealna ljubezen št. 777" in "Ljuben v maju". Ljubljana, pošto le-žeče. 71

Edino slovensko agenturno in komisijsko podjetje ZAGORSKI, Maribor išče zvezo z veletrgovci. 69

Ženitna ponudba.

Gospod, samostojen, inteligenten in lepe postave, v državni službi s premoženjem več tisoč kron, bivši v Nemčiji in tam sodnijsko ločen in brez nikake obveznosti proti bivši ženi — ona je v inozemstvu poročena — se želi seznaniti s prijeto žensko, s kako trgovino ali premoženjem, v svrhu skupnega gospodinjstva ali zakona. Ponudbe pod "Dobro sad" na upravišvo "Jugoslavije". 805

Najžalostnega srca javimo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš iskreno ljubeči oče, ozir. brat, stric itd., gospod

Anton Bole

trgovec in hišni posestnik

dne 20. t. m. po dolgi, mučni bolezni, preminul, in bil dne 22. sušca 1919 ob 11. dopoldne v Postojni (zasedenem ozemlju) pokopan.

Priporočamo ga v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 22. sušca 1919.

Romuald,
dijak,
sin.

Jernej, Josip, Jakob,
bratje.

Sorodniki in sorodnice.

Božena,
stud. konservatoria,
hči.

Marija, Johana,
sestri.



Alfonz Breznik

učitelj "Glasbene Matice" in edini strok. dež. sodišča
Ljubljana, Kongresni trg 15

167 (nasproti nunske cerkve). 24-6

Največja in najsposobnejša trdka in izposojevalnica klavirjev, pianinov in harmonijev. Velikanska zaloga vseh glasbenih instrumentov, strun in muzikalij.

VOZ

dobro ohranjen, močan, s popolnoma novo diro okovano proda po primerni ceni trdka A. Kušlan, Karlovska cesta 15. 761

PILE ŽAGE ORODJE

728

za vse svrhe v najboljši kakovosti priporoča Odon Koutny, specialna trgovina jekline in tehničnih potrebščin, Ljubljana, Kolodvorska ulica 37.

JOSIP JUG

stavb. in pohištveni pleskar in ličar v Ljubljani, Rimska cesta 16 izvršuje svoja dela še vedno s pristnim blagom.

Izvršitev točna. Cene primerne.

Pozor! Milo "DOB" v zabojčkih 10 kg se razpošilja a K 30.—, pri odjemu 6 zabojčkov a K 28.— prosto poštne ali prosto postaja. — Daljenudi 200—250 litrov

slivovke

a K 16.— ter približno 10 hektov vermata ali več ter večjo množino cikorijske. A. Kušlan, Ljubljana, Karlovska cesta 15. 762

**TOVARNA
ZAMAŠKOV
JELACIN & KO
LJUBLJANA**

NAISOLIDNEJŠA in NAJCENEJŠA
POSTREŽBA ELEKTRIČNI OBRAZ.
DIREKTNÍ UVOZ PROBKOVINE
IZ ŠPANJE in PORTUGALSKE.
ZAHTEVAJTE VZORCE!

Drva

trda in mehka, meterska in žagana.

Jabolčna in hruškova drevesca

žlahtnih vrst, 3 m visoka, se ceno dobijo v Kolodvorski ulici št. 31 (gostilna Lampert) 800 3-1

Lokomobila

Wolf- ali Lanz-Fabrikat 15-30 HP se kupi.

Ponudbe pod "Lokomobila" na

I. Jugoslovanski anončni in informačni zavod

Beseljak & Rožanc, Ljubljana, Frančevo nabrežje št. 5.

Gospodje trgovci!

Velikonočni prazniki niso več daleč. pa bi prosili gg. trgovce, da takoj pošljejo naročila za "Adria"

pecilni prašek in vaniljin sladkor

da zamorem naročila izvršiti pravočasno in vsem udovoljiti. 800 1

Nadalje priporočam:

pravi škrob, čaj, "Adria"-kavo s sladkorjem, testenine itd.

Naročila se izvršujejo takoj in točno!

"Adria"-izdelki

F. ŠIBENIK
Ljubljana, Gosposka ulica 16.

Ne naročajte tujih znamk, ko imate dobro in po ceni blago doma; domači izdelki naj zavzemajo vedno prvo mesto.

GARJE

srbečico, hraste, lišaje, uniči pri človeku in živini mazilo zoper srbečico. Brez duha in ne maže perila. 1 lonček za eno osebo 4 K. Po pošti 5 K poštne prosto. — Prodaja in razpošilja lekarna Trnkóczy v Ljubljani, zraven rotovža. 680

Vrtnar

oženjen, z ekonomičnim znanjem, eventualno oskrbnik, v sadjereji in vrtnarstvu izvežban se takoj sprejme. Nemščina pogoj. Nemške vloge naj se pošljejo na "Augustinerhof" pri Velikovecu.

= Več =

zidarjev

proti dobri plači in ugodnimi pogoji se sprejme takoj v delo. Javiti se je med uradnimi urami v 811

Državni posredovalnici za delo Ljubljana

Stritarjeva ulica št. 3.

Vsakovrstne slamnike

za gospe, deklice, dečke in gospode, od priprostih do najfinejših, priporoča gospodom trgovcem in slav. občinstvu za obila naročila

Fran Cerar, tovarna slamnikov v Stobu, p. Domžale Cene kakor temu času primerno nizke. Postrežba točna. 103 7

Prsteno posodo

kakor: razne skledice, latvice, kolače, modle, pomivalne skledice, lončke za cvetlice ter lonce priporoča trdka 807 5-1

Osvald Dobeic

Ljubljana, Martinova cesta št. 15.

Naznanilo.

Podpisani uljudno naznanja, da je svojo čevljarsko obrt preselil iz Spod. Šiške v Kolodvorsko ulico hotel „Južni kolodvor“ ter se priporoča nadaljni naklonjenosti. 806

Josip Smerkolj
Ljubljana.

Polgranitni kamni

za sadne mline 23/28 cm, 240 parov kupi po primerni ceni 797

MATIJA KOZINA

ključavničarski mojster v Sevnici ob Savi št. 69.

GOSTILNA

„Pri zamorcu“
v Ptuj 798

== išče ==
natakarico.

Mesečno sobo

išče soliden trgovec, če mogoče v sredini mesia. Ponudbe pod „Soba“ na 808 2-1

I. Jugoslovanski anončni in informačni zavod Beseljak & Rožanc, Frančevo nabrežje št. 5.

Mehka drva

t. j. odpadki od žag, žamanje, krajniki itd., se kupijo za takojšnje dobavo. 809

Ponudbe pod „Odpadki“ na

I. Jugoslovanski anončni in informačni zavod Beseljak & Rožanc, Frančevo nabrežje št. 5.

Kupujem suhe gobe in dobre vreče

Prodajam kremo za čevlje

v kovinastih dozah, pol doze K 15—, cela doza K 28— za tucat, čevlje z lesenimi in usnjatimi podplati, tržne torbice itd. Dalje izvrstno letošnje in lansko vino in razno domače žganje. 411 5

M. RANT, Kranj.

TOALETNO MILO

fino dišeče 100 g komad 4-40 K, pri odjemu 10 komadov 5% popusta, pri odjemu 20 komadov 10% popusta, prodaja in razpošilja

== Janko Stupica, Ljubljana, Sodna ulica. ==

Zahvala.

Za izkazano mi sočutje povodom prebriske izgube moje sestre

Jožice

se vsem najpriskrčnejše zahvaljujem. 810

Franc Selan.



Dvorni trg št. 1.

Proda se:

Bilard „Seyfert“

malo rabljen, doda se novo zeleno sukno za preprogo;

2 kolesa

eno za gospoda, eno za damo, na obeh dober pravi gumi;

elegicitre

koncertne, skoraj nove, z notami in šolo. Vprašanja na upravništvo pod „J. K. Celje“.

Mestna hranilnica

v Kranju

obrestuje hranilne vloge po

3%

102 14-4

brez odbitka rentnega davka, katerega plačuje hranilnica iz lastnega. Narasle in nevzdignjene vložne obresti pripisuje h kapitalu vsakega pol leta — t. j. dne 30. junija in dne 31. decembra — ne da bi bilo treba vlagateljem se zglašati radi tega pri hranilnici. Splošni rezervni zaklad (lastno premoženje) nad pol milijon kron!

Hranilnica posoja na zemljišča po 5% na leto in na amortizacijo v 36 letih, tako da na pr. dolžnik v teku 36 let popolnoma poplača posojilo 100 K z obrestmi vred, ako plačuje vsakega pol leta po 3 krono.

Koncem junija 1918 je bilo stanje hran. vlog nad 9 milijonov 700.000 kron.

Posojil na zemljišča ter posojil občinam: nad 2 milijona 700.000 kron.

Najboljši uspeh imajo oglasi v „Jugoslaviji“, ker je zelo razširjena in jo vsakdo rad čita,

Krompir razpošilja na vagone po najnižji ceni, takoj

Dragotin Pertinač, Sisak. (Telefon int. 105.) Vprašajte za ceno takoj brzojavno ali pismeno in ga naročite, ker cene naraščajo.

Pisemski papir najfinejše vrste

priporoča

102 13

Marija Tičar, Ljubljana

Največja izbira umetniških razglednic

: Mesarske tehtnice :

lastnega izdelka ima v zalogi trdka

Karol Usar, Maribor n. D.

Grajska ulica št. 28.

:: Tovarna vsakovrstnih tehtnic. ::

Cene zmerne. — Popravila točno in ceno. 504

Modni salon

Stuchly-Maschke, Ljubljana

Židovska ulica 3 — Dvorski trg 1

priporoča veliko izbiro svilenih klobukov in čepic za dame in deklice. — Sprejemajo se tudi raznovrstna popravila po zmernih cenah. 618 1

Proda se:

Rakija, slivovka itd., približno 130 hl.

Svinje, 130 do 150 kg teže.

Pšenica, koruza, večje množine.

Kupi se:

Cementa, 2 vagona.

Živega apna, 2 vagona

Ponudbe pod naslovnimi šiframi na

801 3-1

I. Jugoslovanski anončni in informačni zavod Beseljak & Rožanc, Ljubljana, Frančevo nabrežje št. 5.

Prodajalno čevljev

v Celju v hiši „Narodnega doma“

je otvorila

mirenska „Čevljarska zadruga“, t. č. Mozirje

Čevlji iz pravega usnja v vseh vrstah od težkih delavskih do elegantnih. Trpežno ročno delo. 737 Oglejte si osebno!

Priporoča se trdka:

JOS. PETELINC

Ljubljana, Sv. Petra nasip št. 7

ob Ljubljani.

Zaloga šivalnih strojev in njihovih posameznih delov, igel in olja, ter drugega galanterijskega blaga.

Istotam se prodaja: Steklo za izložbene omare (belgijsko steklo) kompletno z valjčnimi zastori, mera 135×184, 63×184, 20 59×184 in eno rabljeno 90×162. 13